

Et tredje element, som er nok så væsentligt, er de redskaber, politiet har til sin efterforskning, altså mulighederne for at kunne efterforske en sag. Her må vi nok sige, at retsplejeloven godt kunne blive lempet på en række punkter, så det blev nemmere for politiet at efterforske sagerne og nemmere at få sandheden frem i lyset, og man dermed ikke behøvede at holde den mistænkte isolationsfængslet så længe. Når man med den ene hånd begrænser længden af isolationsfængslingen, burde ministeren i det samme lovforslag – hvor der i øvrigt er en hel masse andre ting med – også have nogle forslag til, hvordan politiets muligheder for at efterforske sagerne og finde frem til sandheden kan lettes, så borgerne ikke skal sidde så længe isolationsfængslet, som det ellers er nødvendigt.

Jeg er helt enig med ministeren i, at hvis man har siddet isolationsfængslet og efterfølgende bliver dømt, er der ingen tvivl om, at den tid, man har siddet isolationsfængslet, bør have en højere værdi end en almindelig afsoningsdag – altså at antallet af dage i isolation bliver flere, når man skal modregne i den egentlige strafudmåling.

Jeg savner til gengæld noget andet i forslaget. Nu har vi hørt den konservative ordfører sige, at det kun er én ud af 1000, der bliver uskyldigt isolationsfængslet. Jo, jo, men det er stadig én for meget. Der burde i forslaget her være sat en tyk, tyk streg under, at i de tilfælde – og det vil jo ske; der kan ske fejl, der bliver nogle gange isolationsfængslet uberettiget – bør erstatningen være af en helt, helt anden karakter end den, vi ser i dag. Der bør virkelig rulle ikke bare tusinder, men millioner i erstatning, hvis nogle bliver isolationsfængslet uberettiget. Det bør være en erstatning, der er til at tage og føle på.

Lad mig så sige, at vi kommer nok til at stille et ændringsforslag med hensyn til vidneudlukkelsesgrundene for præster fra andre trosamfund end de anerkendte osv. Det er en mindre del af forslaget, men vi stiller altså et ændringsforslag om, at den del kommer til at udgå.

Og lad mig så til sidst rette en appel til justitsministeren, for det er jo justitsministerens folk, vi taler om. Vi ser alt for tit, hr. justitsminister, at når der er nogle, der er mistænkt og bliver isolationsfængslet, er der ledende politifolk, der i medierne meget, meget kraftigt antyder, i hvilken retning de mener, sagen skal gå. Vi har set nogle kedelige eksempler på, at der

rent faktisk er nogle mistænkte, der, om jeg så må sige, er blevet »dømt« i medierne af politiet, allerede inden sagen er kommet for retten. Det kan vi ikke have, og her bør ministeren skride ind hver eneste gang.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil starte med at sige tak til partiernes ordførere for den positive modtagelse af dette lovforslag, der jo – som også flere ordførere har bemærket – er en genfremsættelse af et næsten tilsvarende lovforslag fra sidste samling, som blev førstebehandlet den 29. april i år.

Der er den tilføjelse, at vi nu har gjort det muligt at henlægge sager til retslokaler uden for retskredsene, og jeg er også glad for, at mange ordførere har tilkendegivet, at det kan man støtte. Det sker nemlig for at sikre en hurtigere sagsbehandling ved domstolene, også af de sager, som er store i omfang med hensyn til antallet af implicerede personer, og det derfor er nødvendigt med større retslokaler. Vi har sikret, at domstolene i Danmark har fået nogle større retslokaler, bl.a. i Frederikssund og i Næstved og nu også Københavns Byret på Rådhuspladsen, og derfor skulle vi jo gerne udnytte de faciliteter, vi her har fået.

Jeg er glad for ordførerenes tilkendegivelser om, at det er et afbalanceret lovforslag, der på en og samme tid tager hensyn til, at alvorlige forbrydelser skal opklares, og at det dermed er nødvendigt at varetægtsfængsle i isolation, men at det på den anden side også er noget, man skal være meget varsom med at anvende, og at man – når man bliver nødt til at anvende det – skal gøre det så skånsomt som overhovedet muligt. Det har noget med længden af isolationen at gøre, og det er jo også blevet påpeget i den undersøgelse, som bl.a. Strafferetsplejeudvalget har foranstaltet, at det er i forbindelse med de lange isolationer, der kan være risiko for psykiske problemer.

Jeg er enig i det, som fru Dorte Bennedsen var inde på, at netop varsomhed med anvendelse af varetægtsfængsling i isolation skal man være ekstra opmærksom på, fordi der her er tale om mennesker, der endnu ikke er dømt for den forbrydelse, de er mistænkt eller sigtet for. Derfor skal man ikke alene være varsom, når det drejer sig om udmåling af isolation, men man skal i det hele taget være varsom med anvendelsen af varetægtsfængsling i isolation, og det er netop også det, der er hovedformålet med lovforslaget. Det er på en og samme tid at